

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
БІЛОЦЕРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ДУ «НАУКОВО-МЕТОДИЧНИЙ ЦЕНТР ВИЩОЇ
ТА ФАХОВОЇ ПЕРЕДВИЩОЇ ОСВІТИ»
РЕГІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТСЬКИЙ ЦЕНТР БНАУ

МАТЕРІАЛИ

Міжнародної науково-практичної конференції

АГРАРНА ОСВІТА ТА НАУКА: ДОСЯГНЕННЯ, РОЛЬ, ФАКТОРИ РОСТУ

**Інноваційні психолого-педагогічні,
лінгвістичні та правові засади аграрної науки
в умовах міжкультурної аграрної комунікації**

30 жовтня 2020 року

Біла Церква
2020

ЗМІСТ

Секція: СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ МЕТОДИКИ ВИКЛАДАННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ У ВИЩІЙ ШКОЛІ: ПСИХОЛІНГВІСТИЧНИЙ, ПЕДАГОГІЧНИЙ ТА ПРАГМАТИЧНИЙ АСПЕКТИ

Борщовецька В.Д. Формування фонетичної компетентності у майбутніх перекладачів в умовах вторинного коду.....	3
Денисенко І.І. Особливості контенту та технологій он-лайн навчання у вищих навчальних закладах.....	4
Єрко А.І. The main students' skills analysis needed in learning Chinese language.....	6
Ігнатенко В.Д. Професійні стандарти у підготовці майбутніх перекладачів.....	7
Марчук В. В. The role of the foreign language in the person value orientation formation	8
Резнік В.Г. Навчальні стратегії у процесі опанування студентами іншомовної комунікативної компетенції.....	9
Носенко М.М. Принцип зворотного планування в контексті діяльнісно-орієнтованого підходу вивчення іноземних мов.....	11
Рейда О.А. Проблеми опанування студентами англійської термінологічної лексики ветеринарного напрямку.....	12
Столбецька С.Б. Металінгвістична функція комунікації як важливий аспект процесу викладання спеціалізованої французької мови.....	14
Тимчук І.М., Погоріла С.Г. Особливості формування soft skills у здобувачів вищої освіти факультету права та лінгвістики Білоцерківського НАУ.....	15
Цвид-Гром О.П. Формування культури якості вищої освіти як пріоритетний напрям розвитку та конкурентоспроможності ЗВО.....	18

Секція: АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ІНОЗЕМНОЇ ТА СЛОВ'ЯНСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ: ЛІНГВІСТИКА, ПЕРЕКЛАДОЗНАВСТВО, ЛІТЕРАТУРОЗНАВСТВО

Береговенко Н.С. Особливості перекладу українською мовою семантичної категорії дієслів на означення переміщення бігом в романах Джоан Роулінг «Гаррі Потер».....	19
Будугай О.Д. Новаторство Лесі Українки як драматурга: до 150-річчя від дня народження геніальної письменниці.....	22
Будугай А.О. Агатагел Кримський в обороні українського слова: до 150-річчя від дня народження видатного мовознавця.....	23
Демченко Н.С. Телескопія як самостійний і продуктивний спосіб утворення неологізмів	25
Велика К.І. Переклад назв захворювань рослин, спричинених грибами Аскоміцетами та Дейтероміцетами.....	27
Зізінська А.П. Класифікація імперативів та їх особливості в середньоанглійській та ранньонівоанглійській періоди.....	29
Івлєва К.С. Шляхи адаптації запозичень у перекладі літератури з рослинництва українською мовою.....	30
Пилипей Ю.А. The grammar of slang and its notion.....	32
Карпенко С.Д. Інтернаціоналізація казкового мотиву: особливості методології О. Потебні у вивченні народної казки.....	33
Пилипенко І.О. Варіантність адвербіальних фразеологічних одиниць в англійській та українській мовах.....	34
Борщовецька В. Д., Левчук І.О. Structural and stylistic specificity of “hard” and “soft” news.....	36

**Секція: АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ АГРАРНОГО,
ЗЕМЕЛЬНОГО ТА ЕКОЛОГІЧНОГО ПРАВА**

Обіюх Н.М. Забезпечення енергетичної безпеки в країнах ЄС: шляхи імплементації загальноєвропейської енергетичної стратегії у національне законодавство.....	38
Настіна О.І., Цєпа Д.О. Проблемні питання державної підтримки фермерського господарства в Україні у 2020 році.....	40
Настіна О.І. Мораторій на відчуження земель сільськогосподарського призначення в Україні: проблемні питання використання земель.....	41
Мельник О.Г. Формування конкурентоспроможності виробничо-господарського потенціалу в контексті кластерної організації розвитку агропромислового виробництва в Україні.....	43
Пахомова А.О. Особливості інноваційних перетворень в аграрній сфері.....	44
Ярмоленко Ю.В. Договірна діяльність в АПК.....	46
Мельник В.О. Деякі аспекти основних принципів органічного сільського господарства за ІФОАМ (Міжнародна федерація органічних сільськогосподарських рухів).....	47
Ломакіна І. Ю. Роль соціальної відповідальності агробізнесу у забезпеченні сталого розвитку сільських територій.....	49
Ковальчук І.В. Проблеми правового регулювання дорадництва в аграрному бізнесі України.....	50

**Секція: ІСТОРИЧНІ, ТЕОРЕТИКО-ПРАВОВІ ТА
СОЦІОКУЛЬТУРНІ АСПЕКТИ ПУБЛІЧНОГО ПРАВА**

Росавіцький О.О. Місцеві вибори та адміністративно-територіальна реформа в Україні.....	52
Сімакова С.І. Окремі аспекти характеристики корупційних кримінальних правопорушень в Україні.....	53
Мельник Л.М., Грек І.М. Феномен церковного розколу в історіографії другої половини ХІХ ст.	54
Єфремова І.І. Адвокат-медіатор: особливості надання послуг.....	55
Малишко І.В. Медіація, як один із способів вирішення конфліктів.....	57
Курчин О.Г. Єдиний європейський патент: правові гарантії.....	59
Макарчук В.В. Правовий режим землекористування колоністів та іноземних поселенців в Російській імперії.....	60
Черненко В.Л. Роль молодіжної організації «Пласт» у національно-патріотичному вихованні учнівської та студентської молоді.....	62
Ярмола О.В. Особливості визначення понять у соціально-гуманітарних науках.....	64

individual, his political priorities, stability or mobility, the dynamism of stereotypes of thinking, transforms an individual into a situation of restructuring the entire structure thinking.

Characteristic indicators of the language orientations of youth indirectly reflect the crisis elements in the general processes of social development at this stage, as well as in relations between the state and certain social groups, in this case, young people. Differences in the language orientations of young people indicate, moreover, that there are contradictions in the motives of the behavior of young people of various social and regional groups, and, consequently, on internal contradictions in the youth environment.

As evidenced by the historical development of society, transitional, crisis periods are always accompanied by deep psychological crisis phenomena, first of all it concerns the youth category of the population. As a rule, these phenomena have different forms of manifestations – from confusion, disappointments, pessimism to clearly expressed rebellion, open nihilism. Sometimes in such a crisis a young person who has not yet fully formed a vital credo chooses the easiest way – away of balancing, waiting, but this period does not last long. Research shows that the number of patients of social psychiatrists has increased considerably in recent years. One of the reasons for this is the aggravation of the contradictions between the demands and aspirations of the individual, his subjective abilities and the lack of sociotheir conditions for their implementation, which ultimately leads to a psychological (and sometimes even psychological) disruption. As a rule, it is precisely such youth in our society (as, incidentally, and in other states that have passed a similar path of development), it adds to the number of drug addicts, suicides, terrorists, killers who do not already have the ability to self-control, self-regulation and self-esteem. This is one of the forms of manifestations of the internal crisis of personality, caused by the instability of social development, and, consequently, the system of values.

УДК 378.147:81'243

РЄЗНІК В.Г., ст. викладач

Білоцерківський національний аграрний університет

НАВЧАЛЬНІ СТРАТЕГІЇ У ПРОЦЕСІ ОПАНУВАННЯ СТУДЕНТАМИ ІНШОМОВНОЇ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ

У статті розкрито поняття *навчальні стратегії*, проаналізовано їхній вплив на процес опанування студентами іншомовної комунікативної компетенції. Доведено, що володіння стратегіями навчання, здатність планувати власне навчання та оцінювати свої досягнення сприяють розвитку позитивної навчальної мотивації у студентів.

Ключові слова: навчальні стратегії, умова-дія, метакогнітивні, когнітивні та соціоафективні стратегії, автономне навчання

Формування у студентів різних навчальних стратегій останнім часом все частіше стає невід'ємною складовою у викладанні іноземних мов. У західноєвропейському контексті, наприклад, це вже не виняток, коли національна програма передбачає, що вже навіть учні загальноосвітніх шкіл повинні вивчати стратегії та інструменти, які найкраще підходять до процесу вивчення іноземної мови самостійно. **Мета** даної розвідки – розкрити поняття *навчальні стратегії* та проаналізувати їхній вплив на процес опанування студентами іншомовної комунікативної компетенції.

Погоджуємося з думкою науковців (Т.Висоцька, О.Соловова, Р. Оксфорд, П.Біммель, В. Янікова, Г.Вестгоф та ін.), що “для досягнення якісного результату у засвоєнні іншомовного матеріалу недостатньо спиратися лише на внутрішні резерви студентів – вони повинні також оволодіти певними стратегіями, складовими основи процесу усвідомленого вивчення іноземної мови” [1]. Відповідно теорії П.Біммеля [2], стратегія навчання – це план (психічної) дії для досягнення мети. Термін віддзеркалює центральний пункт когнітивної теорії про те, що людина має допитливий розум, який свідомо конструє ідеї, плани, тощо. [4].

Навчання стратегіям та сприяння самостійному навчанню (автономне навчання) сьогодні міцно закріплені у багатьох освітньо-професійних програмах для іноземних мов як цілі навчання. Але що саме це означає, часто формулюється лише в дуже загальних рисах. Наприклад, „підготовка фахівців, спроможних організувати успішну комунікацію різними мовами” та “здатність працювати в команді та автономно”. Можна говорити про „автономне навчання”, якщо студенти можуть самі приймати важливі рішення щодо власного навчання. Дослідники зазначають, що одним з основних принципів автономного навчання є здатність планувати власне навчання та розмірковувати над ним. Але оволодіння стратегіями навчання є основною передумовою цього [2].

Аналізуючи поняття *стратегії навчання*, потрібно розрізняти *стратегії навчання мови* та *стратегії використання мови*, причому перша описує стратегії, що студенти використовують для оволодіння мовою, а друга стосується комунікативного використання та процесів розуміння мови [2].

Згідно визначення Г. Вестгофа, навчання *стратегіям навчання* можна охарактеризувати як пару *умова-дія*: “Якщо моєю навчальною метою є досягнення XYZ, тоді я проводжу стратегічну навчальну дію і т.д. ”. Метою навчання може бути, наприклад: “Я хочу запам'ятати слова до теми А з підручника X”. Тоді стратегія навчання буде планом дій для досягнення цієї навчальної мети. Наприклад: „Якщо моєю метою навчання є запам'ятовування фраз, то я повторюю їх, складаю діалоги або вигадую контексти, в яких ці фрази повторюються неодноразово”[5].

Наведемо приклад однієї з багатьох існуючих класифікацій стратегій вивчення іноземної мови, запропоновану Дж. О'Меллі та А. Чамот. Вони стверджують, що всі стратегії вивчення мови можна розподілити на три групи: *метакогнітивні*, *когнітивні* та *соціоафективні*. [4].

Метакогнітивні стратегії навчання використовуються для планування (наприклад, підбору відповідних стратегій навчання), моніторингу (наприклад, перевірки власного розуміння тексту під час читання або перевірки ефективності використання стратегій навчання) та оцінки (наприклад, остаточного оцінювання результатів роботи) процесу вивчення мови. *Когнітивні стратегії* пов'язані безпосередньо з навчальним матеріалом: повторення, підбір ресурсів, переклад, угруповання, складання заміток, дедукція, рекомбінація, образність, слухове уявлення, пошук ключових слів, контекстуалізація, передача інформації, формування логічних висновків тощо. Третя категорія – це *соціальні* та *афективні* стратегії навчання. Метою тут є “оптимізація процесу вивчення мови шляхом співпраці з іншими (спрямовані на взаємодію з однолітками, вчителями, однокурсниками та носіями мови) та управління власними почуттями, такими як страх, розчарування чи демотивація” [4].

Погоджуємося з думкою, що успішне використання навчальних стратегій значною мірою залежать від того, чи *володіють* студенти *інформацією* про такі стратегії, чи *усвідомлюють, як діяти* у вирішенні різних навчальних завдань, чи *розмірковують* над тим, яким чином застосування стратегій навчання сприятиме досягненню їхніх навчальних цілей [3].

Методисти вважають, що поінформувати студентів про існуючі навчальні стратегії можна за допомогою дискусій на занятті, або шляхом опрацювання анкет.

Отже, студент є більш вмотивованим й навчається ефективніше та успішніше, якщо він розуміє, яким чином працює та або інша навчальна стратегія, з якою метою і в якій навчальній діяльності її можна використовувати.

Тобто, застосування студентами ефективних навчальних стратегій у процесі вивчення іноземної мови сприяє розвитку їхньої позитивної навчальної мотивації та формуванню якісної іншомовної комунікативної компетенції.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ:

1. Соловова Е.Н. Автономия учащихся как основа современной модели образования и развития личности // Сб. науч. ст. Таганрог, 2004. 247 с. С. 120-130

2. Bimmel, P./ Rampillon, U. (2000). Lernerautonomie und Lernstrategien. Fernstudieneinheit 23. Berlin: Langenscheidt.

3. Janikova, V. : Didaktik des Deutschen als Fremdsprache, Anmerkungen zu aktuellen Themen mit Aufgaben zum reflektierten Selbststudium, MU Brno, 2005, ISBN 80-210-3782-2

4. O'Mally, J.M. & Chamot, A.U. (1990). Learning strategies in second language acquisition. Cambridge: Cambridge University Press.

5. Westhoff, G.J. (1993). Onderwijs in leerstrategieën: theoretische achtergronden, praktisch nut. Levende Talen 480, 266-270.

УДК 811.11

НОСЕНКО М.М., асистент

Білоцерківський національний аграрний університет

ПРИНЦИП ЗВОРОТНОГО ПЛАНУВАННЯ В КОНТЕКСТІ ДІЯЛЬНІСНО-ОРІЄНТОВАНОГО ПІДХОДУ ВИВЧЕННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ

Акцентовано увагу на важливості застосування принципу зворотного планування у виборі та підготовці вправ та завдань на заняттях іноземної мови, розкрито розуміння діяльнісно-орієнтованого підходу відповідно до РРЕ.

Ключові слова: діяльнісно-орієнтований підхід, комунікативне завдання, вправа, зворотне планування, мовленнєва діяльність.

Загальноєвропейські Рекомендації з мовної освіти визначають діяльнісно-орієнтований підхід одним з найважливіших дидактичних принципів навчання іноземних мов. Тобто, учні вчать на занятті діяти за допомогою мови, користуватися іноземною мовою так, як вони робили б це за межами заняття у реальному житті. Вони мають виконувати «певні завдання у певних умовах, специфічному оточенні та в окремій сфері діяльності, ... мовленнєві завдання виконуються у межах видів мовленнєвої діяльності, останні є складовою частиною ширшого соціального контексту, і лише він здатен надати їм повноцінного значення» [1].

Для реалізації цього підходу німецькі методисти Н. Funk, Ch. Kuhn, D. Skiba, D. Spiel-Weise пропонують розробляти заняття іноземної мови за принципом зворотного планування [3]. Спочатку описується мета або вимоги, яким повинен відповідати учень, виконуючи завдання. Якщо для його виконання передбачається активізація, розширення знань та вдосконалення навичок, підбирається серія підготовчих вправ. Тобто, вчитель має чітко передбачити і спланувати на кінець заняття комунікативне завдання, яке і є, власне, метою заняття, і підібрати вправи, що готують до виконання цього завдання.

Щоправда, у сучасній методиці терміни «вправи» і «завдання» не завжди чітко розмежовують, існує багато неточностей у визначенні цих понять. У ЗЄР завдання визначається як «певна цілеспрямована дія, виконання якої індивід вважає необхідним з метою досягнення певного результату у контексті проблеми, яку слід розв'язати; це є певним зобов'язанням, що підлягає виконанню, або ж метою, яку слід досягти. Ця дефініція охоплює цілий рід дій, таких як пересунути шафу, написати книжку, домогтися певних умов при укладанні контракту, замовляти їжу в ресторані, ... готувати класну газету для групової роботи» [1]. В.М. Плахотник зазначає: «Аналіз наведених у Рекомендаціях прикладів завдань... показує, що для виконання названих завдань однієї дії недостатньо: необхідний комплекс дій, який формує окремий вид діяльності.» Він визначає навчальне завдання як «форму організації діяльності учня, що передбачає самостійне виконання ним сукупності послідовних дій, спрямованих на досягнення певних цілей» [2].

Німецькі автори модулю dll4 „Вправи, завдання, взаємодія“ розглядають завдання як комунікативні навчальні цілі занять іноземної мови. У завданнях учні використовують іноземну мову. Завдання є мовною діяльністю, яка має місце і в реальному житті, поза аудиторією, наприклад, запитати про дорогу, розказати про книжку. Вправи ж готують до виконання завдання, спеціально цілеспрямовано тренуючи словниковий запас, вимову, структури чи певні навички. Вони націлені на правильне, швидке і вільне застосування вивченого у процесі виконання завдання. Вони повинні бути тісно пов'язані зі змістом і контекстом (наприклад,